

S Sanctus Gallus cum D. Columbano ex Britania in Germaniam ad Rhenum sitam peruenerunt ut eius regionis incolas in Christiana doctrina partim instruerent partim confirmarent. Erant enim homines sanctitate & omnis generis eruditione clarissimi. Cum autē aliquandiu ibidem constitissent, tandem anno Christi sexcentesimo decimo quarto ad lacum Podmicum profecti sunt, atq; per triennium unā Christum prædicarunt. Postea uerò Columbanus, qui ætate Gallum superabat, ad alpes Rhetorum penetrat, atq; S. Gallo homines ad lacum Brigantinum habitantes, commendat. Itaque S. Gallus magna constantia per annos sedecim homines eius loci diligenter in fide Christiana instituit atque Idolis destructis, ueram Ecclesiam Dei ordinauit. Vt autem id commodius fieri posset, auxilio regum Francorum Dagoberti & Sigeberti Cellam à se denominatam, Anno 630 erexit, & publicam adolescentum scholam instituit, ut ij omnibus literis instructi, commodius Ecclesijs præesse, & rudem populum in uera fide instruere possent. Id autem uenia Vuilperti eius loci pastoris faciebat, ne quid temerè suscepisse uideretur. habebat etiam Vuilmarum Ecclesiæ Arbonensis ministrum, sui instituti fidelem adiutorem, qui sæpius convenientes, de rebus, ad Ecclesiæ tranquillitatem pertinentibus, inter se conferebant. In primis autem otium detestabatur, adeò ut etiam eo tempore (cum prælegendis bonis authoribus, aut habendis ad populum sermonibus uacaret) piscibus capiēdis operam daret, ut seipsum & suos discipulos nutrirer. Huius mūdi pompam atq; perituras opes contemnebat. Propterea paternas ditiones reliquerat, atq; oblatum Constantiensem Episcopatum à duce Sueuorum Gonzone repudiabat, eumq; Iohanni discipulo relinquebat.